

Ode aan de boom

Ik begin vandaag met een kort gedicht van de 20ste -eeuwse dichter J.C. van Schagen

ik zal een boom zijn
en ik zal de vogel zijn
die in me nestelt

ik zal de grond zijn
waar de boom in wortelt
waar de vogel woont

ik zal de wind zijn
en grond en boom en vogel
eindeloos strelen

en onder de boom zal ik de mens zijn
die dit dromend zal bestaan

Het is een kille, miezerige novemberochtend in het nieuwe natuurgebied in het Groene Hart. Ik sta aan de rand van een nat, kleiig veld en trek mijn muts nog maar eens over mijn oren. Ik wacht op wat komen gaat. Straks zullen een aantal trouwe spaarders van een bank in dit veld jonge bomen planten. De bomen zijn een geschenk van de bank aan de spaarders en aan de natuur. Als vrijwilliger van Staatsbosbeheer help ik bij het planten.

Nu nog liggen er bij elkaar misschien wel duizend iele boompjes gebundeld op een strook grond aan de rand van het veld. Ernaast staat, keurig in het gelid, een lange rij spades. Hoe kaal en onaantrekkelijk het veld er ook bij ligt, ik kan me goed voorstellen hoe het er hier over 20 of 30 jaar zal uit zien, als alle boompjes die vandaag worden geplant zijn uitgegroeid tot volwassen bomen. Met elkaar zullen ze deel uitmaken van het bos, waar mensen dan al wandelend, joggend en fietsend, van zullen kunnen genieten. Een bos ook, waarin dieren kunnen nestelen, schuilen en voedsel kunnen zoeken.

Het kan niet genoeg gezegd worden: bomen zijn van onschatbare waarde voor de kwaliteit van onze leefomgeving. Niet alleen in het bos maar zeker ook in de stad. Ze leveren een bijdrage aan de verbetering van de vaak slechte luchtkwaliteit. Daarnaast geven bomen schaduw en verkoeling op warme dagen. Ze verbeteren de structuur van de bodem en zorgen dat er meer water wordt kan worden vastgehouden.

En, niet te vergeten, wonen in een buurt met bomen en ander groen vergroot het welzijn en woongenot.

Wachtend op de spaarders van de bank realiseer ik me dat het planten van een jong boompje veel symbolische waarde heeft: je geeft de generatie na jou een waardevol geschenk. Je doet het dus niet voor jezelf. Het zal immers jaren duren voordat de boom volgroeid is. Zelf maak je dat misschien wel helemaal niet meer mee. Maar, laat ik nu niet melancholisch worden want bomen planten, zeker als veel mensen dit samen doen, is een feestje. En dat zal het vandaag dus ook zijn. Daar komen de bussen aangereden. De spaarders stappen uit en ik kan eindelijk aan de slag.